

University of Isfahan

Faculty of Biological Science and Technology

Department of Cell and Molecular Biology and Microbiology

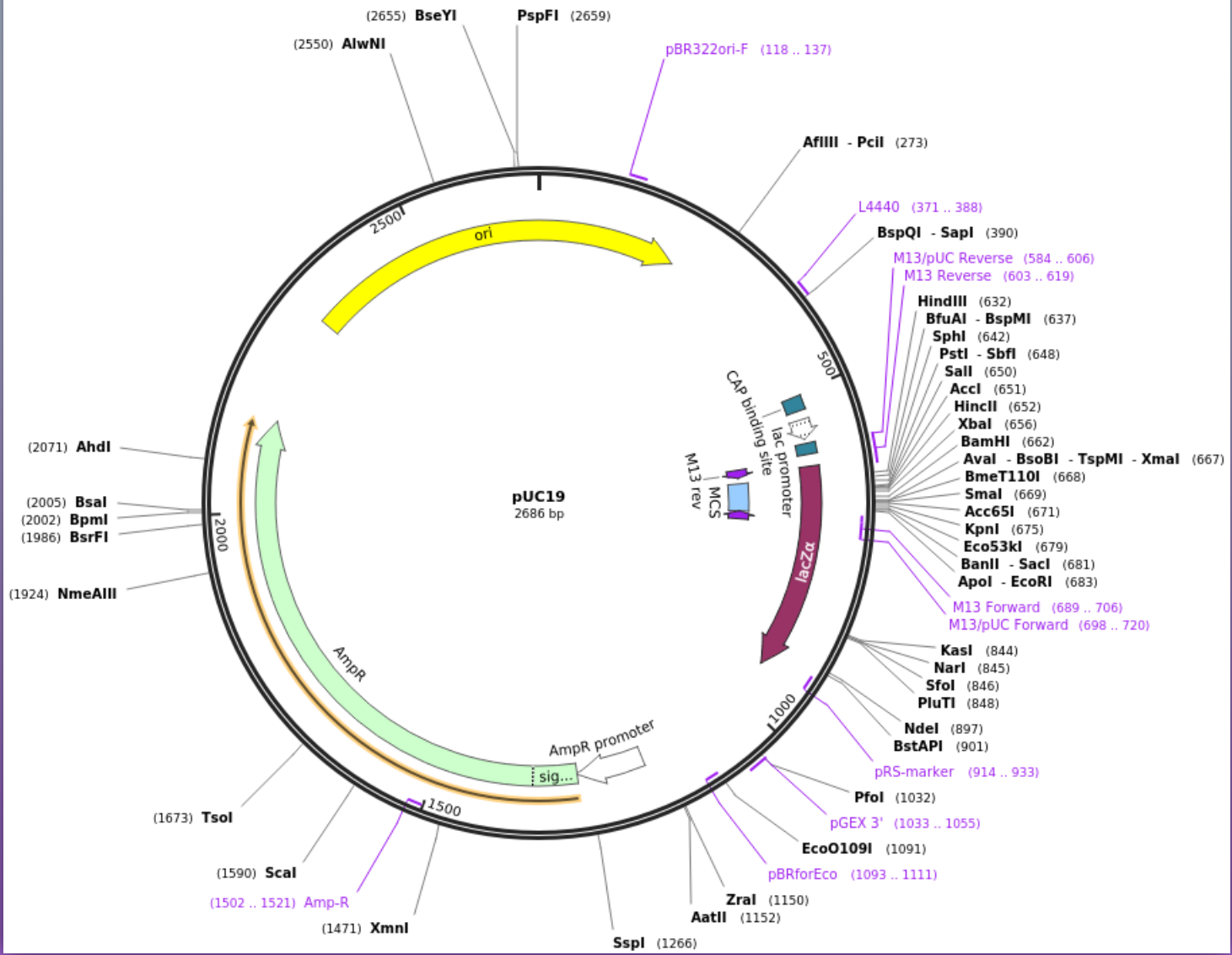
Farzaneh Forouharfar

تعیین نقشه ی ژنی با هضم آنزیمی

Restriction Mapping

✓ اهداف آزمایش

- تهیه ی ژل آگارز
- آنالیز دنای پلاسمیدی
- تعیین وزن مولکولی قطعات DNA
- تعیین نقشه ی ژنتیکی تقریبی برای پلاسمید PUC19 و لاندانا DNA

• ساختمان پلاسمید PUC19.

مقدمه

همانطور که می‌دانید ساختمان اصلی کلیه ی رشته‌های دنا مشابه است یعنی بصورت نردبان‌هایی هستند که ستون‌های آن‌ها را قندها و فسفات‌ها و پله‌های آن را بازهای آلی A, T, C و G تشکیل می‌دهند. تفاوت اصلی رشته‌های دنا در واقع، در توالی بازهای آلی است. از راه‌های بررسی تفاوت مولکول‌های دنا تعیین توالی بازهای دنا است. همینطور با استفاده از آنزیم‌های اندونوکئناز محدودالایتر (Restriction Endonuclease) می‌توان به بررسی ماهیت قطعات دنا و پلاسمیدها پرداخت. بنابراین پس از استخراج دنا ی پلاسمیدی (که در جلسه ی قبل انجام شد) به منظور بررسی ماهیت آن می‌توان از آنزیم‌های محدودکننده استفاده نمود. سپس دنا ی هضم شده را بر روی ژل آگارز تکفیک و بررسی نمود. در زیر به طور مشروح راجع به آنزیم‌های محدودکننده و انواع برش‌های ایجاد شده توسط آن‌ها توضیح داده شده است.

• آنزیم‌های محدودکننده (Restriction Enzymes)

- این آنزیم‌ها قادر هستند دنا را در نقاط بخصوصی برش دهند. این نقاط معمولا دارای توالی ۴_۶ جفت باز هستند. بدیهی است برحسب اینکه توالی مورد شناسایی آنزیم چند بار در طول رشته ی دنا تکرار شده باشد، رشته ی دنا به قطعات مختلفی شکسته می‌شود. یکی از مهمترین خصوصیات این توالی‌های ۴_۶ جفت بازی این است که به صورت قرینه می‌باشند. این قرینه‌ها اصطلاحا پالیندروم (palindrom) نامیده می‌شوند و به زبان یونانی به معنی کلمه یا عبارتی است که اگر از چپ به راست یا از راست به چپ خوانده شود، معنی آن یکسان باشد. به این توالی‌های نوکلئوتیدی خاص که توسط اندونوکلیئنازها شناسایی می‌شوند توالی شناسایی (Recognition Sequence) گفته می‌شود.

• منشاء اکثر آنزیم‌های محدودکننده باکتری‌ها می‌باشند و تا بحال بیش از ۲۰۰ نوع آنزیم محدودکننده شناسایی و جداسازی شده است و توالی مورد شناسایی آن‌ها نیز تعیین گردیده است. این آنزیم‌ها بر اساس نام سویه ی باکتریایی که از آن استخراج شده اند نامگذاری می‌شوند، مثلا آنزیم EcoRI از باکتری اشرشیاکلاهی سویه ی R استخراج شده و پسوند عددی آن به این مفهوم است که این آنزیم، اولین آنزیم اندونوکلئازی اسن که از باکتری اشرشیاکلاهی جداسازی شده است، اسن آنزیم توالی زیر را شناسایی می‌کند:

• ____CAATTG____

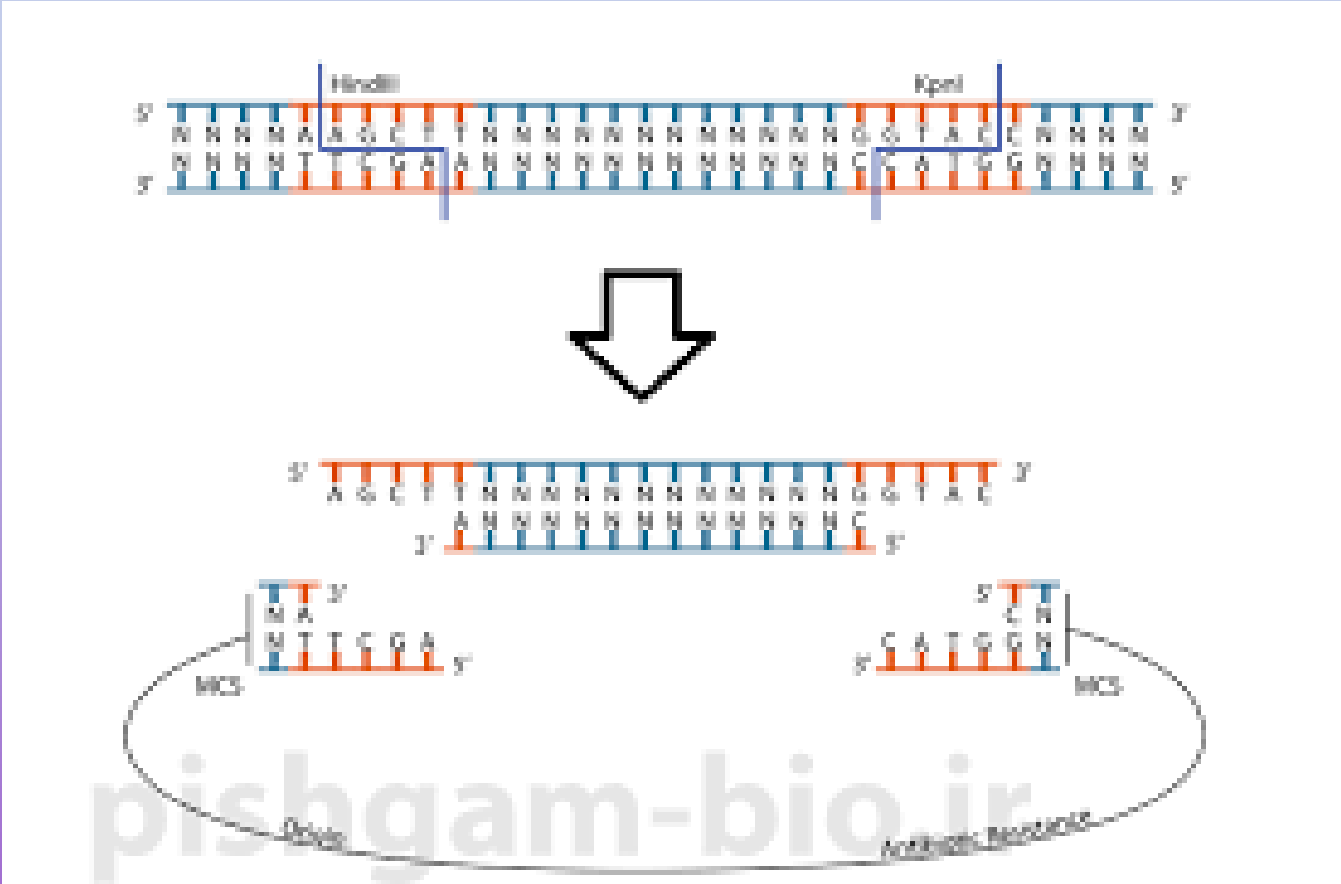
• ____GTTAAC____

• یا آنزیم Hind III که از باکتری *Haemophilus influenzae* سویه ی D جدا شده و سومسندونوکلئاز از این باکتری است و توالی زیر را شناسایی می‌کند:

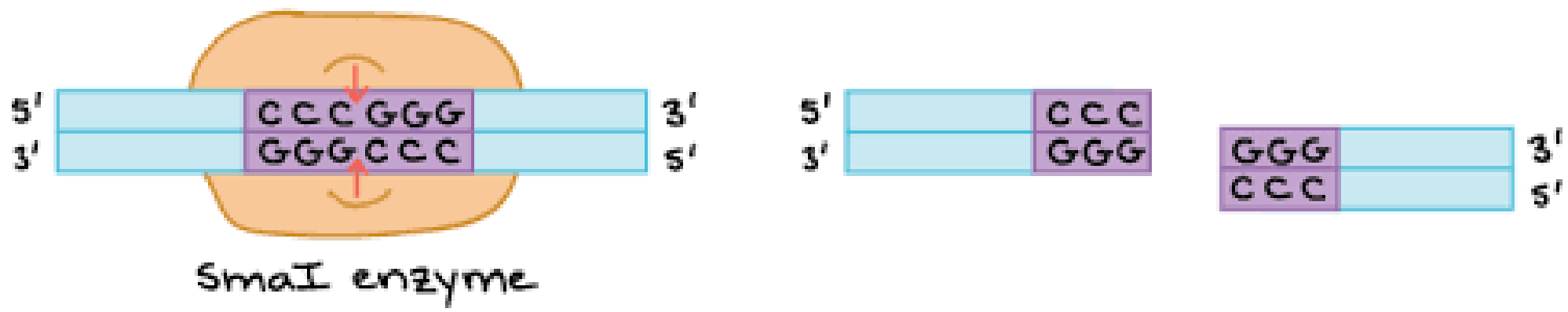
• ____TTGGAA____

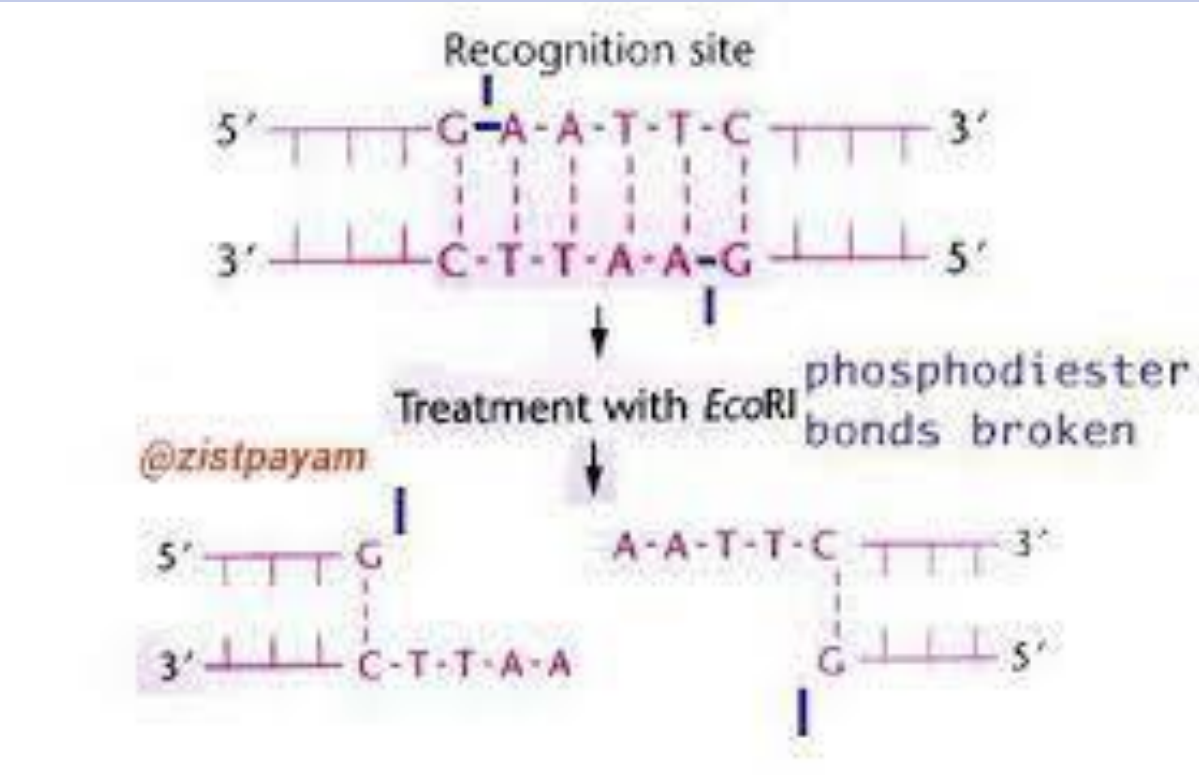
• ____AACCTT____

• انواع برش‌های ایجاد شده بوسیله ی آنزیم‌های محدودکننده

- عموماً دو نوع برشتوسط این آنزیم‌ها ایجاد و منجر به تولید دو سری مختلف از قطعات دنا می‌گردد.
- ۱_ انتهای چسبناک: این برش‌ها توسط آنزیم‌هایی شده *EcoRI* و *HindIII* ایجاد می‌شود. این آنزیم‌ها به وفور در مهندسی ژنتیک کاربرد دارند، چرا که توسط این آنزیم‌ها قطعاتی حاصل می‌شود که پس از برش در انتها تک رشته ای هستند و قادر هستند توسط پیوندهای هیدروژنی مجدداً اتصال برقرار کنند. (شکل ۱_۴)
- ۲_ انتهای صاف (*Blunt end*): این برش‌ها توسط آنزیم‌هایی مثل *HpaI* و *SmaI* ایجاد و برعکس آنزیم‌های قبلی رشته ی دنا را بطور عمودی برش می‌دهند و قطعاتی با انتهای صاف بوجود می‌آورند که قادر به اتصال مجدد به هم نمی‌باشند.

• بررسی محصولات هضم آنزیمی بر روی ژل آگارز

- رسته‌های دنا حاصل از عملکرد آنزیمی‌های اندونوکلیاز توسط الکتروفورز بر روی ژل آگارز قابل بررسی می‌باشد.
- الکتروفورز بر روی ژل آگارز اولین بار توسط Daniel Nathans در سال ۱۹۷۰ معرفی شد. در این روش مولکول‌های دنا بر اساس بار الکتریکی و وزن مولکولی در یک محیط مناسب تحت تأثیر میدان الکتریکی حرکت کرده و تفکیک می‌شوند. اسیدهای نوکلئیک به دلیل دارا بودن گروه‌های فسفات در ای بار الکتریکی منفی هستند و در ژل آگارز در بافر مناسب در یک میدان الکتریکی به سمت قطب مثبت حرکت می‌کنند. ژل مانند یک غربال مولکولی عمل کرده و قطعات دنا ضمن حرکت بر روی ژل، ب اساس شکل و اندازه از یکدیگر جدا می‌شوند. قابلیت تفکیک ژل آگارز با غلظت آن رابطه‌ی مستقیم و با طول قطعه‌ی جدا شده نسبت معکوس دارد. به طوری‌که هرچه غلظت ژل بیشتر باشد، قطعات کوچک‌تر بهتر تفکیک می‌شوند.

- برای مثال غلظت ژل موردنیاز برای جداسازی مولکول دنا به طول 2kbp به مراتب کمتر از غلظت ژل بکار گرفته شده برای دنا به طول 200bp است. سرعت حرکت قطعات سبکتر از قطعات سنگینتر بیشتر است و به همین دلیل قطعات مختلف دنا از هم جدا می‌شوند و نوارهای مختلفی را تشکیل می‌دهند. با استفاده از قطعات شاهد با وزن مولکولی مشخص می‌توان قطعات مجهول را پیدا کرد.

- لازم به ذکر است که برای مشاهده ی دنا روش‌های مختلفی وجود دارد. متداول‌ترین روش رنگ‌آمیزی توسط اتیدیوم بروماید و مشاهده توسط دستگاه اولتراوایوله (UV) می‌باشد. اتیدیوم بروماید یک ماده چند حلقه‌ای است و قادر است به بازهای آلی متصل شود. ماده ی مزبور به تنهایی فاقد خاصیت فلورسانس است اما پس از اتصال به باز آلی دارای این خاصیت شده و در مقابل نور UV به رنگ نارنجی دیده می‌شود. (توجه کنید که این ماده به شدت سمی و سرطان‌زا می‌باشد، هنگام استفاده از آن حتما از دستکش استفاده کنید)

- را هدیگر مشاهده ی دنا استفاده از خاصیت رادیواکتیو است مثل اضافه کردن فسفر و یا کربن رادیواکتیو به مولکول دنا در شکل ۲_۴ نمایش شماتیک الکتروفورز بر روس ژل آگارز را نشان می‌دهد. نمایش گرافیکی محل‌های شناسایی (Restriction sites) دنا توسط آنزیم‌های اندونوکلئاز را Restriction map می‌نامند (شکل ۳_۴).

مواد و محلول‌های مورد نیاز:

- بافر TBE (تریس_هیدروکلراید، اسیدبوریک، EDTA) بافر لودینگ، اتیدیوم بروماید (۱۰ میلی گرم بر میلی لیتر)، آگارز، آب مقطر استریل، آنزیم محدودکننده (برحسب نوع پلاسمید مورد آزمایش متفاوت می‌باشد)، بافر مخصوص آنزیم (۱۰x) و دنای پلاسمیدی.

• طرز تهیه ی محلول‌ها

- بافر TBE (۲۰x): ۱۲.۱ گرم تریس را در ۷۵ میلی لیتر آب مقطر حل کرده و ۶.۲ گرم اسید بوریک به آن اضافه می‌کنیم، سپس pH نهایی را به کمک اسید کلریدریک بر روی ۸ تنظیم می‌کنیم و حجم را به ۱۰۰ میلی لیتر می‌رسانیم. این بافر هنگام مصرف ۱ به ۲۰ رقیق گردد.
- ژل آگارز: این ژل را با غلظت ۰.۸ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر بافر TBE (۱x) تهیه کنید.

• وسایل مورد نیاز:

- دستگاه الکتروفورز شامل تانک الکتروفورز، سینی تهیه ی ژل، شانه، گیره، منبع تغذیه
- ترانس لومیناتور
- سمپلر ۱۰، ۳۰، ۵۰ و سرسمپلر استریل
- پیپت ۱ میلی لیتری استریل
- اپندرف استریل (تعدادی)
- شیکر (Shaker)
- بن ماری یا انکوباتور ۳۷ درجه ی سانتی‌گراد

• روش کار:

• الف) هضم آنزیمی (Restriction Digestion) دنای فاژ لامبدا

- ۱_ در ابتدا برای ایجاد شرایط هضم آنزیمی با استفاده از آنزیم HindIII یا EcoRI مقدار ۱ میکرولیتر آنزیمی را با ۱ میکرولیتر محلول دنا (حدود یک میکروگرم)، ۲ میکرولیتر بافر آنزیم و ۱۶ میکرولیتر آب مقطر استریل، در یک لوله اپندرف مخلوط کنید (حجم نهایی ۲۰ میکرولیتر).
- ۲_ لوله ی اپندرف را در میکروسانتریفیوژ قرار داده و ۳۰ ثانیه سانتریفیوژ نموده تا مواد با یکدیگر مخلوط شده و به ته لوله منتقل شوند.
- ۳_ لوله ی اپندرف را در بن ماری ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۴۵ دقیقه انکوبه کنید. پس از این مدت نمونه آماده ی تفکیک شده بر روی ژل آگارز می باشد.

• (ب) تهیه ی ژل آگارز (Gel casting):

- ۱_ سینی تهیه ی ژل را با مسدود نمودن دو طرف سینس با چسب نواری آماده نمایید.
- ۲_ ژل آگارز را با غلظت ۰.۸ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر بافر TBE حل نموده و روی شعله به طور کامل ذوب نمایید تا محلول کاملاً شفاف به دست آید.
- ۳_ مخلول ژل را در محیط آزمایشگاه سرد نموده و در حالیکه ولرم است ۱۰ میکرولیتر اتیدیوم بروماید به هر ۱۰۰ میلی لیتر محلول ژل اضافه نمایید
- ۴_ ژل را به داخل سینی ژل ریخته و بلافاصله شانه ی مناسب (با تعداد دندانهای مورد نیاز و حجم مناسب) داخل سینی قرار دهید.
- ۵_ سینی را در محیط آزمایشگاه بر روی یک سطح طراز تا منعقد شدن ژل انکوبه نمایید.

- ۶_ نوارهای چسب را از دو طرف سینی جدا نموده و سینس را به داخل تانک الکتروفورز حاوی بافر TBE (1x) منتقل نمایید و به آرامی شانه را خارج کنید.
- ۷_ ۱۰ میکرولیتر از محلول واکنش هضم آنزیمی را بداخل یک لوله اپندرف منتقل نموده و به آن ۱ میکرولیتر از بافر لودینگ اضافه نمایید. محتوای لوله را مخلوط نموده و با استفاده از میکروپیپت یا قطره چکان به داخل چاهک‌های ژل لودینگ، لود کنید.
- ۸_ در چاهک دیگر نیز ۱۰ میکرولیتر دنای پلاسمیدی استخراج شده در هفته ی قبل را بدون هضم آنزیمی با اضافه ۱ میکرولیتر بافر لودینگ، لود کنید.
- ۹_ الکتروفورز را به منبع تغذیه وصل نموده روی ولتاژ ۱۰۰ تنظیم کنید.
- ۱۰_ پس از رسیدن رنگ آبی بروموفنل بلو موجود در بافر لودینگ به ۳/۲ طول ژل جریان الکتریکی را قطع نموده، ژل را بر روی جعبه ی UV مورد مطالعه قرار دهید و نتایج را بررسی نمایید.

